

La tendresa d'Antonio Orozco omple el Guíxols Arena

Antonio Orozco va actuar dilluns a Sant Feliu.

L'èxit absolut de la venda d'entrades per al concert d'Antonio Orozco, que s'havien exhaurit a un mes i mig de la data del concert, va obligar els responsables del Festival de la Porta Ferrada a traslladar el concert de l'Espai Port al Guíxols Arena. Amb el canvi de localització, la zona de platea va transformar-se en pista i van retirar-se les cadires que acullen els espectadors a l'escenari habitual. Amb aquest canvi obligat, la festa va ser més natural i animada que en qualsevol dels concerts a l'Espai Port, on les cadires impedeixen al públic aixecar-se sense patir per tapar la

gent de darrere. L'eufòria continguda de l'Espai Port va convertir-se en un bloc de públic saltant, movent-se i cridant. Veient-ne l'èxit, potser caldria que l'organització es plantejés adoptar sempre en concerts de gènere similar.

Ja des del principi de la nit, un Orozco «sense paraules» va voler agrair al públic l'estima que li havien demostrat amb l'onada de peticions d'entrades. «Gràcies per un regal que mai oblidarem», va cridar. El cantant va demostrar que el públic és el més important per ell mostrant-se sempre molt natural i proper amb tothom, i no oblidant els problemes quotidians dels seus seguidors. Conscient dels seus orígens a l'Hospitalet de Llobregat, va denunciar el problema de l'exili juvenil als països europeus, i va dedicar Por pedir pedía tots aquells que han hagut de marxar per buscar millors oportunitats laborals.

L'artista va regalar també un moment humorístic marcant-se un monòleg digne del Singlot amb què va carregar de forma simpàtica contra aquelles, i sobretot aquells, que s'havien passat el concert mirant el mòbil. «Sosos! Que sou uns sosos!», va exclamar. I seguint amb el to bromista que ha mostrat tantes vegades com a «coach» de La Voz Kids, va donar protagonisme als seus músics. Els dos guitarres, John Caballés i Pedro Javier Hermosilla, van aventurar-se a cantar Devuélveme la vida, el primer de forma més tímida i el segon robant-li el micròfon al cantant, que reclamava al públic, entre riures i pujat dalt de la bastida de les llums, que no l'aplaudís, que el protagonista era ell.

Sens dubte, la cançó més emotiva i tendra de l'espectacle va ser Mi héroe, un tema que Orozco va voler dedicar a Xavi Pérez, el seu productor i millor amic, que va morir el passat novembre a causa d'una parada cardiorespiratòria. Pérez va ser present al concert, on va firmar des del teclat un duet pòstum amb Orozco a través de la pantalla gegant al fons de l'escenari.

Però el productor no va ser l'únic heroi de la nit. Abans de la cançó, Orozco havia sortit a l'escenari acompanyat

de la Martina, una nena barcelonina de 9 anys, que el va ajudar a demanar a tothom del públic que enviessin un SMS per fer una donació a una de les tantes campanyes solidàries on participa el cantant. «Voleu que parlem d'herois? Aquesta nit els herois sou vosaltres», deia la Martina.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/estiu/2017/08/16/tendresa-dantonio-oro-zco-omple-guixols/862300.html?utm_source=rss